

ne provisa Vicaria celeriter crescere coepit et ultra limites quoque Bosnae expandi continuavit.

Primum conventum in Mileševo ipse banus Stephanus construi fecisse fertur.¹⁴² Anno vero 1347 acquiruntur duo loca, unum in Stagno, alterum in Đakovo.¹⁴³ Deinde a. 1357 Papa Clemens VI licentiam concedit recipiendi alia duo loca: in Cetina unum, in Crupa vero alterum.¹⁴⁴ Anno autem 1372 Gregorius XI erigere permittit unum locum in Roinich (Rudnik?), alia duo in dominio regis Rasciae, unum in Glaës dominio regis Hungariae, atque alia novem in civitatibus Bosnae, Rasciae et Basarat.¹⁴⁵ Idem denuo eodem anno 1372 erigi concedit sex loca in metis Hungariae circa Sebes et Majorem Vlachiam, circa metas Bosnae in Absan et Corbavia.¹⁴⁶ Anno vero 1374 eisdem facultatem facit alia septem loca recipiendi in contratis seu partibus Tinnin, Vilkrika et Vrbas.¹⁴⁷ In insula Corcyra jam 1383 suum conventum habent.¹⁴⁸ Ita ergo haec Vicaria vertente saeculo XIV septem custodias et plus quam 42 monasteria numerabat¹⁴⁹ atque vastissimam regionem septentrionalem peninsulae Balcani a mari Adriatico ad Pontum usque Euximum pertingens occupabat.¹⁵⁰

Attamen in tam magna communitate ingenti amplitudine laborante divisiones necessario oriri debebant, uti sequentis saeculi eventus comprobarunt. Anno enim 1448 separantur conventus Hungariae et in specialem Vicariam constituuntur.¹⁵¹ Confinium inter utramque Vicariam statutum erat flumen Sava.¹⁵² Anno deinde 1464 Vicariae Bos-

¹⁴² Othmer, o. c. 30—31.

¹⁴³ BF, VI, 194—195 n. 407.; Fermentžin E., *Chronicon observantis provinciae Bosnae Argentinae Ordinis s. Francisci Seraphici*, Zagreb 1890, 8, nota 1.

¹⁴⁴ BF, VI, 300 n. 712, 302 n. 718.

¹⁴⁵ Theiner, *Mon. Hung.*, II, 116 n. 231.

¹⁴⁶ Ibidem II, 140 n. 276.

¹⁴⁷ BF, VI, 535—536 n. 1343.

¹⁴⁸ Jelenić, *Kultura i bosanski Franjevci*, I, 36.

¹⁴⁹ Ibidem, 37—38.

¹⁵⁰ Holzapfel, o. c. 146.

¹⁵¹ BF, VIII, 592 n. 1165.

¹⁵² Ibidem; Rupčić, o. c. 35.